

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 236 af 2. maj 2008.

(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Christmas-Møller
(UFG)

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Spørgsmål: Det oplyses i bemærkningerne til L 160, at det foreslåede skattnedslag for seniorer vil øge arbejdsudbuddet med godt 4.000 helårsprofiler. Er dette tal et nettotal, hvor der er taget højde for den modgående virkning for aldersgruppen 57-59 årige?

Svar: I skønnet over de forventede arbejdsudbudseffekter af lovforslaget på godt 4.000 helårspersoner er der taget hensyn til samtlige elementer i lovforslaget.

Der er herunder taget hensyn til, at der kan være en vis negativ effekt på arbejdsudbuddet i de tre år, der ligger til grund for indkomstafgrænsningen for personer med høje indkomster. Ved at tage udgangspunkt i arbejdsindkomsten i årene før personen fylder 60 år er det imidlertid vurderingen, at en eventuel negativ virkning på arbejdsudbuddet heraf er forholdsvis begrænset.

Det skyldes for det første, at de indkomstår, der ligger til grund for afskæringen af de højeste indkomstgrupper rent tidsmæssigt er ”fortid” for de årgange, der er omfattet af ordningen om skattnedslag i årene 2010, 2011 og 2012. Personer, der fylder 64 år i 2010-2012, fyldte således henholdsvis 57, 58 og 59 år i 2003-2007 og har derfor ikke mulighed for at ændre adfærd i disse år.

For det andet indebærer den forholdsvis store tidsmæssige afstand fra 57-59 års alderen til de 65 år (hvor skattnedslaget kommer til udbetaling), at en eventuel adfærdsreaktion i form af lavere arbejdstid, midlertidig orlov mv. skønnes forholdsvis begrænset.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er der tale om usikre beregninger, da der ikke foreligger noget erfaringsgrundlag at bygge vurderingen af udbudseffekterne på.

Erfaringerne fra indførelsen af den fleksible efterløn og den skattefri efterlønspræmie i 1999 tyder dog på, at de 60-64-åriges tilbagetrækningsbeslutning er relativt følsom over for ændringer i den økonomiske tilskyndelse til at blive på arbejdsmarkedet.

De 4.000 helårspersoner, som skattnedslaget skønnes at forøge arbejdsudbuddet med, svarer til godt 3 pct. af det samlede antal efterlønsmodtagere. Et sådan løft i arbejdsudbuddet kræver f.eks., at 500 eller 2,2 pct. af de godt 22.500 personer, der i dag går på efterløn som 60-årige, og 500 eller 4,8 pct. af de knap 10.500 personer, der i dag går på efterløn som 62-årige, vælger at blive på arbejdsmarkedet indtil de fylder 65.

Det er altså en relativt beskedent adfærdsændring, der skal til, før forøgelsen af arbejdsudbuddet med 4.000 personer realiseres.

Skattnedslagets skønnede virkning på arbejdsudbuddet på godt 4.000 personer, kan således opfattes som et minimumsskøn.